Kulttuurituotannon opetusohjelma uudistui yhteistyöllä

22.12.2017

Vuoden 2016 lopulla päätettiin SeAMKissa, että kulttuurituotannon tutkinto-ohjelma on uudistettava. Opetus- ja kulttuuriministeriö supisti alan tutkintotavoitteita niin, että ohjelmassa ei enää voitu tarjota kolmea suuntautumisvaihtoehtoa. Uuden opetussuunnitelman rakentamiseen jäi vuosi aikaa: syksyllä 2017 aloittivat viimeiset tapahtumatuotantoon, visuaaliseen tuotantoon tai mediatuotantoon erikoistuvat kulttuurituottajat. Uudistustyön pohjana oli ohjelman opettajien yhteinen itsearviointi ja työ ajoitettiin koko lukuvuodelle. Prosessista kirjoitettiin myös case-kuvaus **LICE 2017 -konferenssiin Cambridgessa**, jonka yhtenä aiheena oli korkeakoulujen opetussuunnitelmatyö.

Opetussuunnitelmatyöskentely käynnistyi opettajien yhteisellä tulevaisuustyöpajalla. Lähtökohdaksi otettiin vuosi 2030: silloin uudesta ohjelmasta valmistunut opiskelija olisi jo urallaan hyvässä vauhdissa. Mutta minkälaisiin työtehtäviin kulttuurituotannosta silloin ponnistettaisiin? Tarvittavaa osaamista pohdittiin ryhmissä yhteisen megatrendien käsittelyn pohjalta. Tavoitteena oli synnyttää yhteinen näkemys tulevan ohjelma tavoitteista.

Työpajan jälkeen voitiinkin kirjoittaa luonnos ohjelman tavoitteista ja yleisestä rakenteesta. Sen pohjalta järjestettiin ensimmäinen pyöreän pöydän keskustelu työelämän edustajien ja opiskelijoiden kanssa. Sekä työelämäsparraajat että kulttuurituotannon nykyiset opiskelijat antoivatkin aktiivisesti palautetta. Yhteiseksi näkemykseksi muodostui, että tulevaisuudessa kulttuurituottajien ammatillisessa osaamisessa korostuvat tuotantojen suunnittelun ja toteutuksen taitojen rinnalla mm. palvelumuotoilun, talouden ja brändäyksen alueet. Samalla on oleellista säilyttää kulttuurituottajilla syvä ja henkilökohtainen näkemys kulttuurisista sisällöistä. Kulttuurituottajan ydinosaamiseen kuuluu tuotantojen hyötyjen ennakointi ja arviointi, olivatpa hyödyt kulttuurisia, taloudellisia tai sosiaalisia. Työelämäsparraajat korostivat erityisesti metataitojen ja asenteiden tärkeyttä.

Seuraavassa vaiheessa tutkinto-ohjelman osaamistavoitteet purettiin opintojaksojen tasolle. Nykyiset opiskelijat pääsivät vaikuttamaan vaihtoehtoisina tarjottaviin työpajaopintoihin Innoduel-työkalun avulla. Marraskuussa järjestettiin vielä toinen pyöreän pöydän keskustelu, tällä kertaa yhteisenä työelämäsparraajille ja opiskelijoiden edustajille. Vilkas ajatustenvaihto auttoi viilaamaan osaamistavoitteet lopulliseen muotoonsa. Uusi ohjelma korostaa entistä selkeämmin oman osaamisen arviointia ja kuvaamista myös opintojen aikana. Valmistuvalla kulttuurituottajalla tulee olla selkeä käsitys omasta osaamisestaan ja lisäarvosta, jota hän voi tarjota – ja tietenkin portfolio pullollaan näyttöjä!

Tutkinto-ohjelman uudistamisessa pystyttiin hyödyntämään alueen yritysten ja organisaatioiden näkemyksiä. Prosessi osoitti vahvojen työelämäkontaktien merkityksen opetuksen suunnittelussa. Myös sitoutuneiden opiskelijoiden rehellinen panos ansaitsee kiitoksen.

Anmari Viljamaa, yksikön johtaja
Esa Leikkari, koulutuspäällikkö